

мѣста. Съ този начинъ полека-лека, Финикіяны тѣ овладѣли островъ Кипръ. Икога то отечество то имъ са твърдѣ много населило, нѣкои отъ тѣхъ преминѣли на островъ Кипръ и си построили тамъ жилища. Такъвизи поселенія на чужда страна наричатъ са *колоніи*.

Колоніи тѣ на островъ Кипръ докарвали голѣма полза, защо то тамъ са намѣрвали богаты мѣдны рудници, и туй подбудило Финикіяны тѣ да основѣтъ новы тѣ колоніи. Тѣ на кораби тѣ си плавали на островъ Критъ, а послѣ около брѣгове тѣ на сичка Мала Азія до Дарданелскія Проливъ, кой то дѣли Азія отъ Европа. Като преминѣли чрезъ този проливъ, тѣ обиколили брѣгове тѣ на Черно то Море. Ввредъ въздигвали укрѣпленія, дѣто отъ послѣ си поправяли кораби тѣ, намѣрвали храна и си мѣнували стоки тѣ. Отъ тамъ тѣ са обѣриѣли къмъ европейска та Гръція и грѣцкія Архипелагъ. Но малоазіатски тѣ Гърцы скоро самы заченѣли да са занимаватъ съ мореплаваніе то, на кое то са научили у Финикіяны тѣ, и въ послѣдствіе испѣдили ги отъ сички тѣ търговески пунктове. А европейски тѣ Гърцы никога не можали да минѣтъ безъ Финикіяны тѣ, кои то имъ докарвали миризливы трѣвы, смола, плодове. благородны металлы и проч, употребляемы за украшеніе на храмовете тѣ и за жертвоприношенія.

Най силно са утвърдили Финикіяны тѣ на сѣверныя брѣгъ на Африка. Тамъ на единъ мысъ срѣщо Сицилія, тѣ основали знаменита та колонія *Каршагенъ*, — който послѣ станѣлъ отдѣлено и силно господарство, — отъ дѣто преминѣли въ Сицилія, построили свои градове и покорили по голѣма та часть на този островъ. На конецъ тѣ достигвали на западъ до самы тѣ *Геркулесовы Сѣшлиове* (Гибралтарскія Проливъ), кой то древни тѣ сѣтали за край на свѣта. На европейска та страна тѣ излѣзли въ Испанія, и изъ най напредъ тамъ намѣрвали толкосъ много сребро, щото зафѣрлили сички тѣ си дървены. каменны и мѣдны сеждове и са снабдили все съ сребърны. Казватъ, че самы тѣ котвы на кораби тѣ были излѣны